

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, De Plerisque Functionibus, & Obligationibus, ad Parochias, Parochos & Parochianos attinentibus

Engel, Ludwig Salisburgi

Cap. 4. De Vicarijs Parochialium Eccles.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40922

DE PAROCHO REGULARI. II. Ut ij, qui in Parochijs collocantur si fieri possit cum socio sui ordinis sint. c. 2. & ç. de statu Monach. 3. ne in perpetuum ibidem relinquantur, sed ne nimis sæcularibus curis & nego. tijs immergantur, quandoque pro renovatione spiritus, ad Monasterium revocentur, alio interim substituto. Non tamen ideò minus Religiolus erit Parochus, quòd, sicut Clericus facularis, ipse vel ejus nomine Prælatus (in quem omnis Religiosi voluntas collata censetur) parochiam relignet. Optimus tex. in Clem. un. vers pramissa de suppl. neglig. Prat. ubi dicuntus constitui posses speciales Rectores Ecclesiarum & beneficiorum non ad mensam unitorum, qui possunt libere ad claustrum revocari.

CAPUT IV. De Vicarijs Parochialium Ec-

clesiarum.

SUMMARIA.

- I. Vicarialy perpetui, aly temporales.
- 2. Vicaria perpetua est beneficium.
- 3. Institutio authorizabilis potest prescriptione ac-
- 4. Quis possit erigere Vicarias.
- f. Parochiales Ecclesia hodie prohibentur uniri.
- 6. Incorporatio antiqua prasumitur sacta suisse le-
- 7. Notabiles declarationes Concil. Trid. 5.7.c.7.circa potestatem Episcoporum instituende Vicarios perpetuos in Ecclessis unitis. 8. Cu-

n

(-

) =

e.

2-

,

3

r-

nt

t,

r.

00

ed

12

ez

d.

ea-

8

Car

C-

ne

n=

10

Te

I.

2-

0-

r,

11.

li

128 PARS II. CAPUT IV.

8. Cura animarum an sit penes Vicarium, velex-

VICARII dicuntur qui beneficio alicui non tam suo quam alieno nomine præsunt,

ique vel perpetui funt, vel temporales.

Vicarij perpetui sunt, qui potissimum in Parochijs unitis & incorporatis Monasterijs, Collegijs, Canonicatibus alijsve pijs locis per Episcopum instituuntur ad præsentationem Præsati vel Rectoris loci cui talis Parochia incorporata est.

2 Ideoque etiam Vicaria perpetua beneficium propriè dictum est. cap. pestulasti. 26. de rescript. & quæ in jure de beneficijs & beneficiatis statuuntur, cæteris paribus etiam de Vicarijs per-

petuis accipienda funt.

Vicarij temporales dicuntur, qui ad beneplaeitum Prælatorum vel Rectorum exponuntur,
& deponuntur, unde & Vicarij ad nutum amovibiles vocantur. Idque conceditur cum unione
beneficij pleno jure quoad spiritualia & temporalia, ubi Episcopus non habet institutionem vel
investituram, sed ad summum tantum institutionem authorizabilem sive approbationem quoad curam animarum, jux. Trid. \$\f\cdots 23.c. 15.\mathcal{E}\$
see seg. cap. 11. nisi & hæc ipsa approbatio
vi privilegij aut præscriptionis ad inferiores Prælatos pertineat, Panorm. in cap. cum non liceat.

circa fin. de prescript. Barb. de offic. Episc. p. 3. alleg. 72. n. 185. & alleg. 127.

Erectio Vicariarum de jure communi quidem, cum ex potestate uniendi dependeat, non

tantum

1

P

pi

ni

na

de

tiu

tra

cle

du

ne

leci

test

anti

van

fim

nefi

lem

ad a

daria

Toan

etiai

de P

DEVICARIIS, &c. tantum S. Pontifici sed etiam Episcopo competit, qui regulariter omnia beneficia suæ Diœcesis inter se vel cum alijs pijs locis ex rationabili causa & saltem cum consensu Capituli unire potest, cap. sicut unire. de excess. Pral. + At in Con. Trid. s. 24. de ref. cap. 13. prohibetur, ne parochiales Ecclesiæ uniantur dignitatibus vel præbendis Ecclesiæ Cathedralis alisque beneficijs vel pijs locis. Nihilominus etiam stante hac constitutione Trid. facere potest Episcopus uniones parochiarum pro fundatione, dotatione, augmento vel conservatione Collegiorum, Monasteriorum & aliorum piorum locorum ad fla dei Catholicæ desensionem, bonarumque artium cultum, ut post Gonz. gl. 5. S. 7. 2. 46. tradit Barb. in collect. ad d. loc. Trid. & fur. Eccles. univers. l. 3. c. 16. n. 34. non est tamen dubitandum, quin consuctudine aut præscriptione jus antiquum retineri aut recuperari potuerit, secundum vulgara consuetudinis jura, quæ potestatem habet leges humanas vel abrogandi & antiquandi, vel abrogatas. & antiquatas renovandi, aut novas inducendi. prout Interpp. pafsim adtit. de consuetud. exponunt, sed & in beneficijs simplicibus vel curam tantum habitualem habentibus nihil immutatum legitur, Barb. ad d. los. Trid. n. 10. sicut ergò olim, etsi sacularia, potuit Episcopus loco Religioso unire; Joan. Hon. advit. decret. de prab. p. 4. n. 63. ita etiam hodie; exceptio enim Tridentini tantum de Parochialibus Ecclesijs firmat regulam in alijs MAN. PAROCH. Essign

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN

020a

cui

nt,

ro-

lle-

00-

vel

est.

um

ipt.

lta-

er-

ola-

ur,

110-

one

00-

vel

tu-

UO-

.8

itio

199-

eat.

. 3.

Ill-

101

um

PARS II. CAPUT IV.

Ecclesiis non exceptis, neque plus censetur de jure veteri mutatum, quam expressum. L. pra-

eipimus. 32. 9.6. C. de appellat.

Potest etiam hic adnotari, si in antiquis litteris incorporationis non sit expressus consensus Capituli, non tamen invalida debeat reputari incorporatio, cum enim ex diuturnitate temporis omnia præsumantur legitmè acta suisse. Des. & alg in l. 1. C. qui admitti. Bald. Vol. 2. Conf. fir recte etiam hoc calu prælumi potett, vel consensum intervenisse, vel Episcopum consuerudine aut præscriptione non requirendi consensum contra Capitulum munitum suisse.

Porrò in Concilio Trid. seff. 7. de ref. c. 7. potestas datur Episcopis, in beneficijs curatis, quæ Cathedralibus vel alijs Ecclesis aut Monasterijs unita sunt, ponendi Vicarium perpetuum, cum tertiæ partis fructuum aut majoris vel minoris arbitrio ipforum Ordinariorum portionis Verum circa hanc Concilij conaffignatione.

flitutionem

Not. eft 1. Non offe Episcopum pro suo libitu, abique justa & necessaria causa instituere Vicarium perpetuum, maxime si per talem institutionem turbaretur bonum pacis, & lites submascerentur, alias dabitur appellatio contra Episcopum. Garc. de benef. p. 11. c. 2. n. 8. Sanch. in pracepta Decal. tom. 2. lib. 7. cap. 29. mum. 191.

Not. U. Exvi hujus decreti non posse Epi-

1000

1

d

CI

in

ria

ler

rijs

pol

Pij

tur

ret

TICL

qui

exp

van

buu

pus

catio

non

telu

ideò

in d

Valo

DE VICARIIS, &c. scopum deputare Vicarium perpetuum, quan-IZI do unio facta est per viani pacti & concordia à Sed. Apost. approbatæ cum clausula de serviendo beneficio per Vicarium ad nutum amovibilem, quia ex clausula derogatoria in d. decreto Concilij posita non derogatur pactis, quæ specialem mentionem requirunt. Sanch. d. l. Not. III. Quòd neque in illis locis possie institui Vicarius perpetuus, ubi ab immemoriali semper per Vicarium ad nutum amovibilem deserviri solitum fuit, ut iterum docetSanch. d. l. & Barb. in Collect. ad d. l. Trid. n. 16. Not. IV. Neque in Parochiis Monasterijs incorporatis, ubi per regularem deservitur . posse poni Vicarium perpetuum, juxt. Bullam Pij V. ad exequendum S. J. de qua etiam testatur Barb. c. l. n. 17. Vel enim Episcopus deberet ibidem exponere pro Vicario perpetuo Clericum sæcularem, vel regularem; non primum, quia privaret Monasterium suo jure quod habet exponendi Religiosos, qualem potestatem privandi nec Concil. nec alij Canones Episcopo tribuunt. Non secundum, quia non potest Episcopus nec debet Religiosum ab obedientia& revocatione sui Prælati absolvere. Quod etiam Papa non facit, c. ad nostram. c. porrecta. de confir. util-Not. V. Ne Episcopi abutantur potestate sua in assignanda congrua portione Vicarijs, ideò post Concilium constitutum esse à Pio V. in d. Bulla ad exequendum, quòd cujuscunq; valoris vel oneris parochia fuerit, non debeat Vi-

r de

pre-

lit-

nius

atari

1po-

Des. Conf.

vel

con-

endi

C. 7.

atis,

0113

um,

mi-

onis

con-

libi-

· Vin

nsti-

Sub.

ntra

n. 81

291

Epi-

1000

132 PARS II. CAPUT IV.

cario pro sua portione major quam centum, nec minor quam co. scutorum annuorum summa computatis omnibus obventionibus assignari, nisi priùs Vicarius majorem portionem perci-

pere solitus fuerit.

animarum in unitis Ecclesiis, an penes Vicarium, vel Rectorem loci cui unita est Ecclesia, vel penes utrumque? R. Distinguendum esse inter Vicarios perpetuos & temporales, nam in Vicarios perpetuos censetur tota cura translata, adeò ut Rector loci principalis in dictam curam se ingerere audiendo ibidem confessiones, aliave Sacramenta administrando, non possit. In Vicarium autem temporalem seu ad nutum amovibilem tantummodo exercitium cura transfertur, & ipsa cura adhuc penes Rectorem loci principalis residet, & si per eum exerceatur, intelligiatur Vicarius tantisper revocatus. Barb. de Parrocho. p. 1. c. 1.n. 53.

Alia quædam de Parochijs incorporatis Monasterijs tradita sunt in libell. de Privil. Mo-

naster. priv. 46.

CAPUT V.

De Obligatione, quæ incumbit Parocho residendi in sua Parochia.

SUMMARIA.

8. Adresidentiam de jure divino obligantur has bentes curam animarum

2. SIM

9.

10

II.

12

13

15.

C cil.

Prac